

Lindja e fluturës!

Një shkencëtar vëzhgoi një flutur dhe vrejti se sa me vështirësi po përpiquej të rrëshqasë nga cekoja (gëzhoja) nëpër vrimën e ngushtë. Flutura luftoi me orë të tëra për tu çliruar. Atëherë shkencëtari mori me keqardhje fluturën, hyri në kuzhinë, mori një thikë të vogël dhe zgjëroi me kujdes vrimën në cekun(gëzhøjën) në mënyrë që flutura të mund të çlirohej më lehtë.

Flutura u rrëshqit shumë shpejt dhe lehtë. Por ajo që pa shkencëtari atëherë e frikësoi shumë. Flutura që doli ishte një e gjyemt

Krahët ishin shumë të shkurtër dhe ajo vetëm mund të levizëte, por nuk mund të fluturonte siç duhet. Shkencëtari shkoi te një mik, një biolog dhe e pyeti:

Pse janë kaq të shkurtër krahët dhe pse nuk mund të fluturojë si duhet kjo flutur? " Biologu e pyeti se çfarë i kishte bërë. Atëherë shkencëtari tha që ai e kishte ndihmuar fluturën të rrëshqiste nga cekoja (gëzoja) më lehtë.

"Kjo ishte gjëja më e keqe që ke mundur ti bësh. Për shkak të hapjes së ngushtë, flutura detyrohet të shtrihet. Vetëm atëherë krahët e saj do të shtrihen nga trupi dhe kur të hapen plotësisht, mund të fluturojnë.

Për shkak se ju e ndihmuat atë dhe dëshiruat ta shpëtonit nga dhimbjet, ju e ndihmuat atë në një afat të shkurtër, por ju bët që të gjymtohet për një kohë të gjatë ".Ndonjëherë na duhet dhimbja që të jemi në gjendje të zhvillohemi - të jemi ata që mund të jemi. Kjo është arsyeja pse nevoja është shpesh e nevojshme - që mund të përdorim mundësinë e zhvillimit. Prandaj njeriu ndoshta me qëllim të mirë ndonjë herë mundohet të ndihmojë dhe pa dashje dëmton më shumë.

Zürich Ch [Ali J Sylejmani](#)

Si më quajn....!?

Emrin e kam Trishtim, ...

Unë kam një motër, ...

por nuk e di ajo

a më mban mend, ...

Unë vetëm e di

që quhet Lumturi ..

unë kam edhe një vëlla, ..

i cili në tryezë me mua ulet, ...

nuk e di pse, ...

por e di që i thon Pikllim, ...

unë kam edhe shumë miq, ...

të cilët më zvarriten në fytyrë,

nuk e di sa janë, ...

po e di që ju thonë lot.

Zürich [Ali J Sylejmani](#)